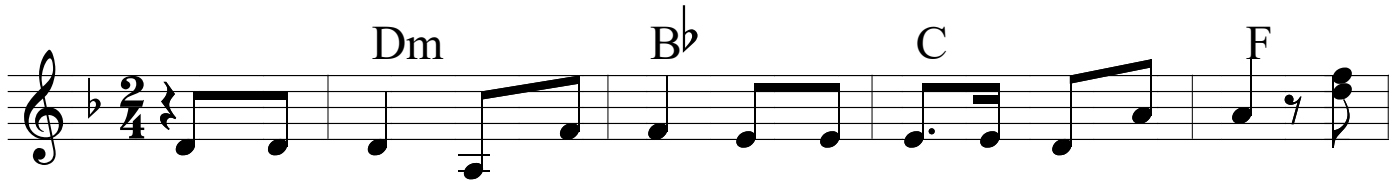

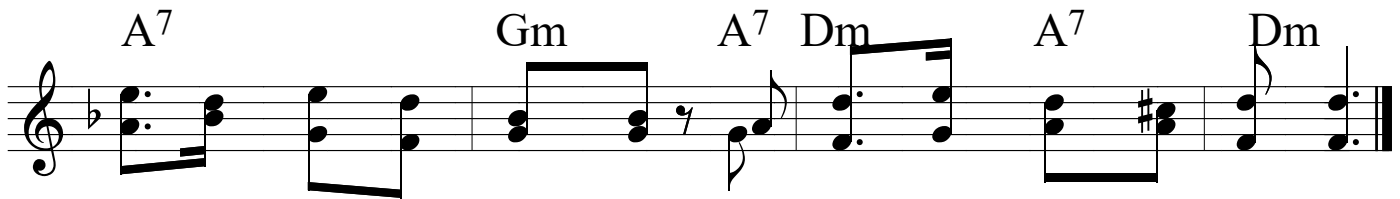
Tiếng Con Nghẹn Ngào

(Tv. 87)

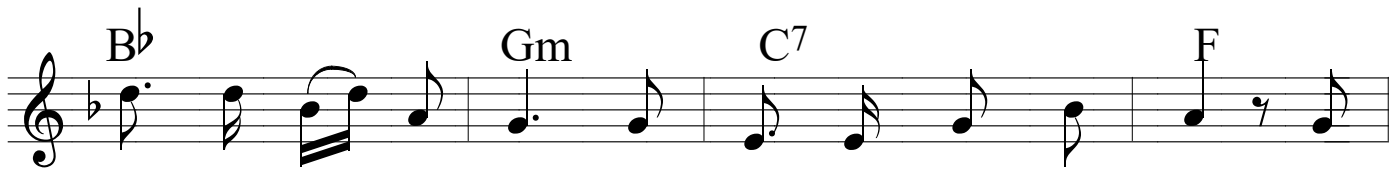
Lm. Kim Long

Đêm năm canh ngày sáu khắc, con than van con cầu khẩn Chúa: Chúa

ơi nghe tiếng con nghẹn ngào. Ngài che khuất Thánh Điện nơi nao?

Tiếng nức nở van nài, thương tình lắng nghe Chúa ơi! sức
Chúa khiến để con nằm trong lòng vực sâu tối tăm. Trút
 Lúc khốn khổ u buồn, bao bạn bè xa tránh luôn. Biết
Giữa chốn tử vong này, ai còn ngợi khen Chúa đâu. Dường
 Sớm tối đã kêu cầu, mong được nhìn xem Thánh Nhan. Chúa
 Bóng tối phủ tư bề, thân bằng hùa nhau trách chê. Ngưỡng

mòn từng phút mãi tiêu hao, Chúa đành lặng thinh mãi sao?
thịnh nộ nghiền nát thân con, sóng dồn dập xô lấp luôn
 còn tìm lối thoát nơi đâu, mắt mờ vì bao đôn đau.
huyết ngọc bóng tối thâm sâu, tín thành Ngài ai có hay.
 còn ruồng rẫy tới bao lâu, chối từ lời con khóc than.
 vọng tìm Chúa rất bao la, đoái nhận lời van thiết tha.